

MGR. MONIKA PRESLOVÁ, ADVOKÁTKA

se sídlem v Plzni, Malická 11, PSČ 301 00

zapsaná v ČAK pod ev.č. 11984

Exekutorský úřad Cheb

JUDr. Josef Lavička, soudní exekutor

26.dubna 10

350 02 Cheb

Ke sp.zn. 176 EX 00091/25

V Plzni dne 8.7.2025

D a t o v o u s c h r á n k o u

Oprávněná: **nezl. Elena Malátová**, nar. 25.7.2020

bytem: Druztová 335, 330 07 Druztová

zastoupena zákonným zástupcem – otcem: Ondřejem Malátem, nar. 14.6.1982, bytem: Druztová 335, 330 07 Druztová

Právně zastoupen: **Mgr. Monikou Preslovou, advokátkou**

sídlem: Malická 11, 301 00 Plzeň

IČ: 714 67 807, osvědčení ČAK ev. č. 11984

Povinná: **Radka Vávrová**, nar. 9.2.1987

bytem: alej Svobody 882/60, 323 00 Plzeň

**Vyjádření oprávněné k návrhu povinné na zastavení exekuce
Rozšíření exekučního návrhu**

Přílohy: dle textu

I.

Vykonatelnost rozsudku a důvodnost exekuce

Dle rozhodnutí Okresního soudu Plzeň – sever, č.j. 325 EXE 131/2025-31 ze dne 3.4.2025, je vedena exekuce proti povinné Radce Vávrové, a to za účelem výkonu rozhodnutí exekučního titulu – usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 31.10.2024, č.j. 6 Nc 13009/2021-214 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 5.12.2024, č.j. 11 Co 248/2024-282 a dále rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 28.11.2024, č.j. 6 Nc 13009/2024-296, kterými byla povinné uložena povinnost hradit :

běžné výživné na nezl. Elenu Malátovou ve výši 4.000,- Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám otce, a to počínaje dubnem 2025 a dále pro nákladu nákladů exekuce.

Z důvodu odvolání podaného ze strany povinné (matky) bylo v opatrovnické věci rozhodováno odvolacím soudem, a to Krajským soudem v Plzni, rozsudkem č.j. 56 Co 34/2025-376 ze dne 16.4.2025. Krátce před jednáním odvolacího soudu dne 16.4.2025 bylo povinnou na výživném na dceru uhrazeno výživné za prosinec 2024 a leden 2025 (dne 10.4.2025) v částce 3.000,- Kč, a dne 14.4.2025 částka ve výši 3.000,- Kč, na úhradu dlužného výživného za měsíce únor a březen 2025.

K úhradě došlo mimo jiné také z důvodu, že z důvodu neplacení výživného bylo otcem Ondřejem Malátem podáno na PČR, KŘPČR, ÚO Plzeň-venkov, OOP Třemošná dne 19.3.2025 **trestní oznámení** na matku nezletilé (povinnou Radku Vávrovou) z důvodu zanedbání povinné výživy vůči dceři. Toto přikládáme v příloze.

Ondřej Malát platby povinné (plnění vyživovací povinnosti na základě vykonatelného předběžného opatření OS Plzeň-sever ze dne 31.10.2024) exekutorovi sdělil svým podáním ze dne 22.4.2025, kdy rovněž do částky 6.000,- Kč navrhl zastavení exekuce. Na toto bylo exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou reagováno usnesením č.j. 176 EX 00091/25-022 ze dne 25.4.2025, kterým exekuci do částky 6.000,- Kč zastavil. Nadále je proto exekuce vedena, jak uvedeno výše pro částku běžného výživného počínajem dubnem 2025 ve výši 4.000,- Kč měsíčně.

Z plnění vymožených přímo exekutorem zatím nebylo oprávněné cokoli uhrazeno.

Krajský soud v Plzni svým rozsudkem ze dne 16.4.2025 změnil rozsudek Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 28.11.2024, č.j. 6 Nc 13009/2024-296 tak, že povinné uložil hradit na výživu oprávněné počínaje 1.1.2024 částku ve výši 3.000,- Kč měsíčně, se splatností do každého 15. dne v měsíci, na který se výživné platí, k rukám otce (výrok II. rozsudku). Výrokem III. rozsudku rozhodl o dluhu povinné na výživném hrazeném na potřeby oprávněné za období od 1.1.2024 do 30.4.2025 ve výši 39.000,- Kč. Tuto částku byla matka povinna uhradit k rukám otce ve splátkách po 1.500,- Kč měsíčně spolu s běžným výživným pod ztrátou výhody splátek při nezaplacení jedné z nich, počínajem měsícem následujícím po právní moci rozhodnutí.

Rozsudek Krajského soudu v Plzni, č.j. 56 Co 34/2025-376 ze dne 16.4.2025 nabyl právní moci dnem 27.5.2025, **ve výroku II. (běžné výživné) vykonatelnosti dne 27.5.2025 a ve výroku III. (dlužné výživné) vykonatelnosti dne 17.6.2025.**

Ani přes vykonatelné usnesení o předběžném opatření, na jehož základě byla matka povinna hradit výživné na dceru, ani na základě četných soudních rozhodnutí v opatrovnické věci, ani na základě započatého exekučního řízení, matka neplnila a neplní svou vyživovací povinnost vůči oprávněné včas a řádně. A to vše rovněž za situace, kdy jí bylo soudem povoleno oddlužení a toto i nadále trvá (Krajský soud v Plzni, sp. zn. KSPL 66 INS 2905/2024).

Za duben 2025 nebylo výživné povinnou řádně uhrazeno, stejně tak ani výživné za květen 2025 a červen 2025. Nutno zdůraznit že v roce 2024 povinná dobrovolně ani během probíhajícího soudního řízení neplnila vyživovací povinnost vůči dceři, byť tato byla fakticky od prosince 2023 ve výlučné péči otce. Ve prospěch oprávněné zaplatila povinná první částku výživného až v listopadu 2024 v částce 1.500,- Kč. Poté opět naplatila. Nad rámec výživného povinná oprávněné v roce 2024 nic nepřispěla, nic nehradila.

Povinná dlouhodobě ignoruje svojí vyživovací povinnost k jediné své dceři, oprávněné. A to ni i přes právní zastoupení její osoby v průběhu řízení a četných výzev ze strany soudů.

Důkaz:

- Rozsudek Krajského soudu v Plzni, č.j. 56 Co 34/2025-376 ze dne 16.4.2025 s vyznačenými doložkami

- právní moci a vykonatelnosti
- Trestní oznámení

II.

Rozšíření exekučního návrhu

První platbu výživného (k rukám otce) za období od vydání rozsudku krajského soudu v dubnu 2025 provedla žalovaná dne 26.6.2025 následujícími platbami – částka 1.554,- Kč (výživné 05 2025), částka 3.000,- Kč (výživné 06 2025), částka 1.957,- Kč (výživné 05 2025) a částka 1.043,- Kč (výživné 05 2025).

Jak vyplývá z výše uvedeného, povinná dle pravomocného a vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Plzni, č.j. 56 Co 34/2025-376 ze dne 16.4.2025 je povinna hradit ve prospěch oprávněné běžné výživné v částce 3.000,- Kč měsíčně, splatné do 15. dne v měsíci k rukám otce a dále počínaje měsícem po právní moci rozsudku krajského soudu (tzn. počínaje červnem 2025) měla povinnost splácet dluh na výživném ve splátkách po 1.500,- Kč měsíčně, po ztrátou výhody splátek. **Jelikož první splátka dluhu na výživném byla splatná dnem 15.6.2025 a jelikož do tohoto data povinná splátku neuhradila, ztratila výhodu splátek dle vydaného soudního rozhodnutí a dlužné výživné se stalo splatným v celé své výši – 39.000,- Kč. Dluh se stal rovněž dnem 17.6.2025 ve výši 39.000,- Kč vykonatelným.** Od této doby je povinná s jeho úhradou v prodlení.

Z plateb zaslaných povinnou dne 26.6.2025 není žádná z plateb identifikovaná jako dluh na výživném. Na květen 2025 má tak povinná přeplaceno částkou 1.554,- Kč. Jelikož není zřejmé, na jaký konkrétní nárok bylo povinnou skutečně hrazeno, je nutno, aby sama povinná účel platby dodatečně identifikovala.

Oprávněná proto navrhuje, aby se povinná dodatečně vyjádřila k účelu předmětné platby 1.554,- Kč ze dne 26.6.2025, neboť toto je podstatné pro další vedení exekučního řízení.

Jelikož je zřejmé, že v důsledku prodlení povinné došlo k zesplatnění celého dlužného výživného, **navrhuje oprávněná, aby vyjma exekuce na běžné výživné v částce 3.000,- Kč měsíčně, splatné vždy do 15. dne v měsíci, byla i nadále vedena exekuce za povinnou pro uhrazení částky dlužného výživného ve výši 39.000,- Kč a úroky z prodlení počínaje 18.6.2025 z dlužné částky do zaplacení.**

Důkaz: Doklad o platbách povinné na účet Ondřeje Maláta dne 26.6.2025

III.

Zastavení exekuce

Povinná svůj návrh na zastavení exekuce odůvodňuje tím, že **běžné výživné bude nadále hrazeno jejím insolvenčním správcem**, když informace o běžném výživném je uvedena v jeho zprávě zaslané insolvenčnímu soudu dne 29.5.2025.

K tomuto oprávněná sděluje, že i ze zprávy insolvenčního správce je zjevné, že povinná svému zaměstnavateli ani osobě insolvenčního správce nesděluje pravdivé informace, když oprávněná není v péči povinné (a to ani střídavé) od prosince 2023, tedy ještě před podáním insolvenčního návrhu. Bylo a je povinností povinné, aby řádně dodržovala své zákonné povinnosti, a to nejen ve vztahu k oprávněné řádným hrazením výživného, ale i ve vztahu ke svým dluhům, potažmo věřitelům. Jak vyplývá ze zpráv insolvenčního správce, povinná zasílá platby zcela dle své vůle. Nikdy pravidelně a nikdy v řádné výši, ačkoli je v oddlužení k tomuto povinna. Není tedy dostatečným zajištěním pravidelného hrazení běžného výživného prostřednictvím insolvenčního správce za situace, kdy povinná ani splátky na oddlužení nezasílá pravidelně a řádně a kdy je zjevné, že ani přes rozhodnutí Krajského soudu v Plzni o péči a výživném, které bylo vyhlášeno dne 16.4.2025 za osobní přítomnosti povinné a jejího právního zástupce a které dne 27.5.2025 nabylo právní moci, povinná řádně neinformovala správce o výši výživného a o celkovém dluhu (viz jeho zpráva z 29.5.2025).

Pro oprávněnou tak není žádnou garancí úhrada běžného výživného za účasti insolvenčního správce. Insolvenční řízení probíhá více než rok a i v jeho průběhu povinná hrazení výživného na dceru ignorovala. Není důvod se domnívat, že tomu nadále bude jinak. Již v průběhu opatrovnického řízení povinná neposkytovala soudu požadovanou součinnost, nereagovala na výzvy soudu k doložení podkladů, stejná

situace nastala i při jednání před soudem odvolacím. Pokud byla ověřována pracovní morálka povinné, již přibližně po měsíci od nástupu do zaměstnání v září 2024 byla pracovně neschopnou. Srážky ze mzdy nebyly během čtených měsíců prováděny, povinná na toto nereagovala, byť musela od zaměstnavatele výplatní pásku a rozúčtování mzdy každý měsíc obdržet. Uvedené dle oprávněné svědčí o dlouhodobém nezodpovědném přístupu povinné, který je pro posouzení jejího návrhu na zastavení exekuce podstatným.

Jak vyplývá i z návrhu na nařízení exekuce a vydaných exekučních titulů, povinná byla rozhodnutími soudu ukládána povinnost hradit oprávněné výživné, na základě předběžného opatření v minimální výši 1.500,- Kč měsíčně. Ani toto symbolické výživné povinná ve prospěch oprávněné nehradila. Nehradila výživné ani později na základě rozsudku okresního soudu a dokonce ani v důsledku nařízené exekuce (a v ní vznikajících nákladů). Povinná hradí výživné tak, aby nebyla znovu vystavena trestnímu stíhání pro zanedbání povinné výživy. Jinou motivaci bohužel zatím dle oprávněné nemá.

Dle oprávněné nelze na základě výše uvedeného předpokládat, že povinná bude nadále hradit běžné výživné dobrovolně.

Povinná dále ve svém návrhu na zastavení exekuce uvádí, že **exekuce pro běžné výživné by tedy neměla být vedena, když dlužné výživné rovněž zcela uhradila.**

Uvedená tvrzení povinné nejsou pravdivými. Jak vyplývá z výše uvedeného, povinná v období od 1.1.2024 do 31.5.2025 nikdy nehradila na dceru řádné výživné, ač se jedná o její zákonnou povinnost a ona je o této srozuměna. Otec nezletilé Ondřej Malát dříve, kdy dcera byla ve střídavé péči rodičů, hradil k rukám povinné na dceru výživné. Povinná tedy zná povinnosti nepečujícího rodiče podílet se na potřebách oprávněné, i přesto svoji povinnost dlouhodobě neplní. Podstatná je také okolnost, že oprávněná je svěřena do výlučné péče otce z důvodu na straně povinné, kdy tato byla opakovaně léčena ze závislosti na alkoholu, což nutně vedlo až k současné úpravě péče o nezletilou oprávněnou, svěřením do výlučné péče otce.

O dluhu na výživném bylo nejprve rozhodováno okresním soudem, na základě rozsudku odvolacího soudu došlo k jeho změně. Dluh by za období od 1.1.2024 do 30.4.2025 vyčíslen na částku 39.000,- Kč, přičemž povinné bylo umožněno tento splácet v pravidelných splátkách po 1.600,- Kč měsíčně. Jelikož ani této povinnosti povinná nedostála a dostala se do prodlení již s úhradou první splátky v červnu 2025, je celý dluh na výživném v částce 39.000,- Kč splatným a nebyl dosud povinnou uhrazen.

Tvrzení povinné, že dluh na výživném již byl uhrazen, je účelovým. Svým lehkovážným přístupem povinná zavinila, že dluh se stal již bez dalšího splatným a je povinna jej obratem ve prospěch oprávněné uhradit (viz výše v tomto podání).

IV.

Závěr

S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti je zcela zřejmé, že návrh na zastavení exekuce není a ani nemůže být důvodný, jelikož z chování povinné nejenže nevyplývá, že by v budoucnu běžné výživné sama dobrovolně řádně hradila (např. úhradou dlužného výživného dle výroku III. odvolacího rozsudku a dále složením přiměřené částky do budoucna), ale naopak z něj jasně vyplývá, že řádně dosud neuhradila ani jednu splátku běžného výživného.

Na straně oprávněné proto neexistuje žádná jiná zákonná možnost, než trvat na tom, aby bylo hrazení běžného výživného zajišťováno i nadále cestou exekučního řízení. Vyjma běžného výživného rovněž nechť je vymoženo i další dlužné plnění – dluh na výživném, včetně souvisejícího příslušenství.

Z těchto všech důvodů proto oprávněná nesouhlasí se zastavení exekuce a navrhuje, aby byl návrh povinné na zastavení exekuce zamítnut a aby jí byl přiznán nárok na náhradu nákladů řízení.

za nezletilou **Ondřej Malát**
zastoupen
Mgr. Monikou Preslovou, advokátkou